

Til Folketingets Uddannelses- og Forskningsudvalg.

27.03.2015

Effektive universitetsuddannelser og flere læger.

Det er formentlig et almindeligt og fornuftigt ønske blandt de fleste mennesker, at samfundet har brug for effektive uddannelser og flere rigtig dygtige læger.

I denne forbindelse kunne uddannelsesudvalget overveje følgende:

1. For en del år siden kunne en studerende tage flere forskellige universitetsuddannelser. Det fungerede på den måde, at viden tilført fra en allerede gennemført uddannelse kunne "overføres" til et studie til en anden uddannelse, hvis denne viden var relevant for den nye uddannelse. Dette medførte, at man fik gennemført den "overbyggende" uddannelse hurtigere.

I regelen var det i tilgift også således, at nummer to uddannelse blev bedre end en tilsvarende uddannelse, der var gennemført som første uddannelse. Dette skyldes, at den studerende jo faktisk var specialist uddannet på de områder der "overbyggede" den nye uddannelse og samtidig var den studerende bedre trænet til studier – og var mere motiveret end de fleste (ellers orkede man jo ikke at studere mere).

Dette system blev af Folketinget standset på det tidspunkt hvor der manglede studiepladser, hvilket ikke mere er tilfældet. I dag er problemet et andet, nemlig at sørge for at uddannelserne bliver gennemført effektivt, d.v.s. på kortest mulig tid og til højest mulig kvalitet. Ofte går det i dag modsat, idet studietiden ofte bliver urimelig lang, hvad der kan medføre en ringere kvalitet af uddannelsen.

2. Mange universitetsuddannede mennesker går i dag arbejdsløse omkring. Spild af store ressourcer. Der går farmaceuter og dyrlæger rundt som arbejdsløse. Nogle af dem med phd- titler og endog post doc- titler knyttet til deres uddannelse. Nogle af disse personer fortryder i dag, at de ikke tog en uddannelse som f. eks læge i stedet. Jeg har personligt kendskab til sådanne unge, som har arbejdet og forsket i flere år, men som på et tidspunkt, hvor de er i begyndelsen af 30'erne erkender, at et fast arbejde vil være at foretrække i familiemæssig sammenhæng. De søger og søger, men kan ikke få fodfæste med en fast ansættelse, idet de enten er overkvalificeret eller for "gamle".

I begge de to nævnte tilfælde - farmaceuter og dyrlæger - handler det meget langt hen ad vejen om parallelle uddannelser til lægeuddannelsen.

På det medicinske område er farmaceuterne jo allerede top uddannede og for dyrlægernes vedkommende har man jo næsten allerede at gøre med læger, al den stund, at dyrlægestudiet jo har den største vægt lagt på pattedyrenes område.

Hvis man igen åbnede op for et tillægsstudie af kortere varighed kunne samfundet få tilført flere højtuddannede mennesker og samtidig afhjælpe arbejdsløshed blandt akademikere.

Tidligere tog et sådant tillægsstudie typisk 2 ½ år. Man kunne overveje at begrænse tillægsstudier til fagområder, hvor der ikke er arbejdsløshed ved endt studie. Det kunne også overvejes at undlade at udbetale SU, da det er givet under første studie.

Det kan undre, at man kan hjælpe udenlandske læger med tillægsstudier og praktik samt danskundervisning, mens man ikke giver danske farmaceuter og dyrlæger mulighed for at videreudbygge deres uddannelse, så de kan komme ud af arbejdsløshed og over i et beslægtet fagområde (f.eks. lægeuddannelsen), hvor efterspørgslen på arbejdskraft er udtalt.

Det ville næppe forstyrre den store mængde af almindelige studier men blot kræve, at man fik sat systemet i værk.

Jeg har for nogle år siden forsøgt at drøfte dette med Københavns Universitet, men blev blot afvist med, at det jo ikke vedkom dem – det var en politisk beslutning at lukke af for de såkaldte overbygningsuddannelser. Jeg forsøgte at foreslå, at man jo så kunne drøfte dette med politikere, men det var ikke "deres bord".

Nu er der så måske "dækket op"!

Med venlig hilsen

Klaus Guise Lavigne
Maglekildevej 16, 3, tv
1853 Frederiksberg C.
Email: guiselavigne@gmail.com